

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a cincea după Paști, a samarinencei

Vine Domnul pe pământ cuvânt și Se vestește venind și cuvântând peste poporul cuvântului Său din mijlocul neamului român. Cete de sfinți și de îngeri vin cu El și se așează să cuvinteze cuvânt de sărbătoare în mijlocul poporului Său cel credincios venirii Lui de ieri și de azi. Amin.

Eu, Domnul, sunt Cel ce Mă vestesc cu coborârea Mea la tine, poporul Meu de azi. Vin cu sfinții, venim purtați de îngeri și poposim cu sărbătoare cerească la fântâna întâlnirii, lucrată de Mine prin cuvânt mai întâi, și apoi așezată aici, în curțile Mele cele pentru poporul Meu de lângă izvor, poporul Meu cel de azi, pe care Mă sprijin Eu cu lucrările Mele cele pentru venirea Mea pe pământ la om, popor pe care Eu Mi-l iubesc cu iubire mare și Mi-l ocrotesc cu grijă dumnezeiască pentru ca să-l am și să Mă sprijin cu el în bucurii și în dureri, în lucrul Meu și în odihna Mea. Amin.

Pace ție, poporul Meu de lângă izvor! Poposesc cu masă de cuvânt pentru sărbătoarea fântânii întâlnirii și care are de la Mine înger ocrotitor pe femeia samarineancă, pe cea cu care Eu, Domnul, am stat de vorbă la fântâna lui Iacov, de am făcut din ea apoi apostol vestitor venirii Mele celei de atunci de la Tatăl la om, crezut de cei ce știau din Scripturi că voi veni pe pământ pentru salvarea omului. O, fiilor, în această sărbătoare trebuie cănuțe și băncuțe la fântână pentru sfinți și pentru Domnul lor și al vostru, și în mare taină Domnul stă cu sfinții Lui și cu voi și vă dă din Duhul Lui, iar voi să luați și să împărțiți la cei ce beau din izvorul Meu de cuvânt și la toți oamenii care nu-și dau silința să creadă și să se facă fii ai lui Dumnezeu prin credință și prin iubire și prin jertfire pentru venirea Mea pe pământ, că e vremea venirii Mele pentru vii și pentru morți, iar cei din morminte aud și se mângâie la glasul Meu cel plin de înviere și de ușurare pentru ei, fiindcă această lucrare de cuvânt este pentru învierea morților mai întâi, și este pentru ridicarea din păcat a celor ce sunt în trup și care nu se uită spre cer până ce Eu, Domnul, nu-i strig pe ei ca să vadă și să strige din dureri la Mine și să-i ridic Eu apoi așa cum am ridicat-o pe femeia samarineancă în ziua când M-am întâlnit cu ea la fântâna lui Israel.

O, ce mare ușurare, ce multă mângâiere pentru cei adormiți cu trupul este lucrarea cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu de azi al cuvântului Meu! Pentru ei nu mai este alt ajutor decât cuvântul Meu cel din zilele acestea și tot ce se ridică spre Mine de la voi pentru pomenirea lor, așa cum Eu v-am învățat să-i pomeniți pe ei, pe toți, de la Adam și până la venirea Mea născuți pe pământ și așezați apoi în așteptarea învierii lor prin Mine, Cel înviat din morți pentru fiecare om și Cel ce trâmbițez acum pic cu pic scularea lor, căci este scris în Scripturi să audă cei din morminte glasul Meu și să se scoale spre răsplata lor, bună sau rea, dar Eu am venit acum cuvânt pe pământ ca să ușurez plata păcatelor omului și să dau mângâiere celor adormiți, căci mai mult decât cei vii aud cei adormiți glasul Meu de azi și se adună lângă izvor și sunt fără de număr și se pregătesc pic cu pic pentru ridicarea lor, și mulți din ei vor mărturisi lucrarea Mea de ieri și de azi, așa cum a fost și acum două mii de ani, când Eu M-am ridicat dintre morți, și cu Mine s-au sculat mulți și au mărturisit, adevărind ei dumnezeirea și învierea Mea, ca să rămână cu oamenii credința că Eu sunt Cel ce sunt și că sunt viu în vecii vecilor, precum este scris.

O, aș sta mult cu tine în cuvânt în ziua aceasta, poporul Meu, și te-aș învăța, tată, mereu, mereu te-aș învăța, iar cel mai mult te-aș învăța să iubești învățătura, căci dacă n-o iubești, înveți de la tine, din mintea ta, și nu e bine așa pentru om, ci e rău pentru el aceasta, și e fără Dumnezeu cel ce nu ia de la Dumnezeu pentru el. O, să nu te sature de statul Meu cu tine, fiule. Eu dacă stau

cu tine ce altceva ar fi să fac decât să te învăț mereu, să te îndemn mereu întru cele ce sunt de sus pentru om pe pământ? O, tot așa fac și oamenii peste oameni, dar omul ia din el și dă altui om, și se hrănește om pe om cu cele din om, bune și rele, și așa se petrece vreme după vreme mereu cu omul, căci după ce omul a căzut din binele lui cel de la Mine hărăzit lui la facerea lui, nu s-a mai lepădat apoi de sine, ci M-a lepădat pe Mine mereu, căci așa s-a învățat omul să facă încă de la începutul lui. O, și când îl aud că are de la Dumnezeu în el minte și daruri, Mă frâng sub jalea Mea cea de la om și stau mic sub mintea lui și n-am pași spre el, și nici el spre Mine n-are, și jalea Mea e mare de la om, și Eu mult de tot te-aș învăța când vin să-ți grăiesc în sărbători, poporul Meu, măcar în sărbători, tată, căci cel ce nu învață de la Mine învață de la el și de aceea moare omul, moare mereu omul, și Eu plâng și tot plâng pentru om și de la om și n-am mângâiere în jalea Mea.

M-am întâlnit la fântâna lui Israel cu femeia samarineancă și am stat de vorbă cu ea pe pământ ca și în cer, nu ca pe pământ, și am ajutat-o să știe cum să grăiască cu Mine și apoi să Mă cunoască prin grăirea Mea cu ea, și i-am grăit ei în pilde și i-am dat putere să înțeleagă, căci avea în ea credință în Mine și în venirea Mea, și de aceea i-am hărăzit Eu întâlnirea Mea cu ea la fântâna aceea și nu oriunde întâlnire, și i-am spus ei că cel ce bea din apa pe care i-o voi da Eu nu va mai înseta niciodată, iar ea îmi cerea să-i dau.

O, poporul Meu, cel ce ia de la Mine învățătură, acela nu mai însetează după păcat, și așa am făcut Eu cu samarineanca cu care am grăit la fântână atunci. I-am dat apă, i-am dat cuvântul Meu, și cu el am adăpat-o pe ea, și duhul cuvântului Meu a cuprins-o pe ea și a făcut credința ei trează și s-a dus ea apoi cu credință și a trezit spre Mine cetatea ei și M-au cunoscut samarinanii că Eu sunt Mesia Cel trimis de Tatăl, precum era scris în Scripturi să vin. O, așa Mă descopăr și azi celor cu care grăiesc în zilele acestea pe pământ. Ca și samarinei îi grăiesc și azi omului și îi dau să bea din apa Mea, căci am venit pe pământ să-i dau omului să bea de la Mine și să nu mai bea de la el, că dacă tot de la el bea, nu mai ajunge să Mă cunoască și să Mă vestească și să Mă urmeze apoi până în cer, așa cum samarineanca M-a urmat de la izvorul lui Israel și până sus, în cer.

O, fiule învățat de Dumnezeu, să ia omul de pe pământ povața Mea de peste tine și să dorească după învățătura Mea, după apa Mea! Le-am spus într-o zi celor prin care-Mi fac venirea Mea în cuvânt, le-am spus despre smerenie și despre mândrie, ca să se știe ce fac acestea în om. O, fiule, învață de la Mine, că Eu sunt blând și smerit cu inima fiindcă sunt Dumnezeu, și așa voiesc să fie și omul, ca Mine voiesc să fie și el, și apoi să Mă bucur de el, de cel ce seamănă cu Mine, căci omul nu se bucură de propășirea altui om, și acela este un om bolnav dacă face așa. O, fiule, o, tată, să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți! Aceasta este ceea ce-ți face ție bine și la toți cei din jurul tău. Aceasta este smerenia care-l face frumos și scump pe om. Dacă omul nu are smerenie, atunci el are mândrie, și aceasta este ceea ce stă împotriva smereniei, iar dacă el nu are mândrie, atunci are smerenie, și aceasta este ceea ce stă împotriva mândriei, și așa trebuie să știi tu, omule, că Domnul vine la tine și-ți spune ție ca să știi așa.

O, poporul Meu, a avut smerenie în ea samarineanca și de aceea a avut în ea darul credinței, iar Eu am ieșit în calea ei și i-am dat din apa Mea, din învățătura Mea. Iat-o pe ea în ziua aceasta la izvorul fântânii întâlnirii, însoțită de mucenici și de mucenițe, de mărturisitori și de apostoli în grădinile Mele de azi, iar Eu, Domnul, în mijlocul lor, și toți cu tine la masa Mea de cuvânt, grăind samarineanca cu tine dintre sfinți, poporul Meu.

O, binecuvântată să-ți fie ție grăirea cu poporul Meu de azi, muceniță mărturisitoare. Eu, Domnul, îți fac intrarea la masa Mea de cuvânt în ziua ta de serbare, și vei fi ca și Mine, cu duh de învățătură peste poporul Meu și peste om. Amin, amin, amin.

– *Mărire multă se cuvine Ție, Doamne, că minunat ești Tu întru sfinții Tăi și între ei apoi în cer și pe pământ! întâlnirea Ta cu mine la fântâna lui Israel atunci mi-a dat cuvântul Tău cel*

plin de Duh Sfânt și m-a cuprins în Tine Duhul Sfânt, Duhul Tău, Doamne. Grăiesc poporului Tău de azi despre Tine și despre mine, iar el să audă și să învețe.

Eram tot o neputință, biata de mine, o, fiilor ai Domnului azi pe pământ, dar aveam în mine o credință frumoasă tare, și cu ea așteptam venirea lui Mesia, după cum știam și credeam din Scripturi, și într-o clipă Domnul m-a făcut apostol al Său, trimițându-mă să fac aceasta, ca să-L vestesc pe El venit pe pământ, Mesia Cel trimis de la Tatăl la om. O, întregiți-vă credința, că numai și numai prin credința omului a putut Domnul în toate vremile cu lucrările Lui. Nu așteptați să fiți sfinți ca să-L urmați pe El și ca să-L ajutați să vină, ci credeți în El, iar El vă va face apoi asemenea Lui așa cum m-a făcut pe mine, și apoi eu m-am dus și L-am vestit pe El la toată casa mea, la toată cetatea mea. Am plâns apoi mereu cu teamă de plata păcatelor mele, și aceasta venea de la harul Lui spre mine, și m-am prins cu toată credința de El și de mărturisirea Lui, și am plătit păcatele mele ispășind pe pământ prin chinuri mucenicești, eu și toată casa mea, și am fost apostol al Său, mărturisindu-L pe El ca un mucenic al numelui Său.

O, căutați cu dor spre El, voi, fii ai oamenilor, ca să vă ierte El vouă păcatele trecute! Veniți spre izvorul cuvântului Său de azi și învățați din el! Nimeni nu se poate sfinți până nu crede mai întâi, iar cel ce nu se sfințește este cel ce nu crede în El. O, nu vă bateți joc, nu râdeți de cei păcătoși, căci veți cădea mai rău ca ei, dar de cei plăcuți Domnului nicidecum să nu râdeți cu ocară, că veți suferi nemângâiați, căci harurile Domnului sunt de nebănuț și nu știți unde-Și poate face El sălașul între voi! O, mai mult prețuiește la Domnul un păcătos umilit, care-și vede neputința sa, decât un drept trufaș, care vede păcatul semenului său, disprețuindu-l pe el fără să cunoască iubirea și lacrima din el și smerenia, care vin din umilința inimii lui, duioasă și durută pentru neputința sa, așa cum și eu am fost pe pământ, iar Domnul le-a spus oamenilor: «Nu judecați mai înainte de Domnul!», căci fiecare om este într-un fel judecat, după cum este inima lui, bună sau rea în el. O, învățați să vă rugați, și veți vedea harurile Domnului ajutându-vă pe voi! Rugați-vă dimineața, rugați-vă seara, rugați-vă la miezul nopții și ziceți cu suflet plâns, cerându-l pe îngerușul cel păzitor să vă ajute și spuneți-i lui așa: o, îngerușul meu cel bun, îngeruș al vieții mele, ridică-mă din păcat, căci sunt slab, sunt om neputincios, iar tu îmi ești ajutător și ocrotitor și îngrijitor. Ajută-mă ca să nu pier, căci păcatul mă biruiește; ridică-mă de sub el pe mine, cel căzut, cel urmărit de pieire, și dă-mi mereu mâna, pentru numele cel mare al lui Iisus Hristos, Care iartă păcatele lumii după mare mila Sa când omul se umilește pentru neputința sa. Amin.

O, învață-i, Doamne, în ziua mea de pomenire așa cum și pe mine m-ai învățat, iar eu primind, Tu m-ai umplut atunci de harul Tău. O, întoarce-i la credință pe cei ce dau să sară din bărcuța Ta cea cu fii în ea și învață-i pe ei să nu învinuiască, să nu se dezvinovățească învinuind, căci cel ce învinuiește cade. învață-i să ierte, învață-i să iubească și să creadă, căci credință cauți Tu la om, ca să-i dai lui apoi salvarea așa cum mie mi-ai dat-o când atât de blând și de cald Te-ai purtat cu mine pentru credința mea în Tine! M-ai învățat atunci să beau din apa Ta ca să nu mai însetez, și mi-ai dat putere să fac așa și să Te porți apoi cu mine din loc în loc și să Te așez eu în oamenii din cetatea mea, și Te-am slujit pe Tine apoi, și fericită am fost în lucrul meu cel pentru Tine și în suferința mea apoi, prin care Te mărturiseam. Mărire mare să-Ți dea poporul Tău de azi în mijlocul lui, și dă-le mângâierea Ta celor zdrobiți între ei sub lovituri, căci necredința este hrănită de îndoială, iar îndoiala vine în om de la semeție, și apoi acel om asuprește prin duhul semeției lui, prin neînțelepciunea lucrărilor lui mai înainte de Tine, Cel ce știi să lucrezi peste cei păcătoși și peste cei drepti, dar cei mai drepti sunt cei credincioși, Doamne, și nu știe omul nepriceput cine sunt dreptii Tăi, cine sunt cei ce Te iubesc. Slavă Ție în cuvântul Tău cel plin de har, și bucurie mare sfinților Tăi în ziua mea de serbare, căci am poposit la fântână și am băut din ea cu sfinții Tăi și tainic stăm la masa Ta de cuvânt cu Tine în mijlocul poporului Tău de azi! Pace Ție, o, Doamne, și la toți cei îndurerați pentru Tine, și apoi pace peste fiii și fiicele poporului Tău! O, să învețe fiii și fiicele poporului Tău

înțelepciunea cuvântului Tău de azi, care spune: fiule, să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți, că aceasta este smerenia care-l face frumos și scump pe om. Amin.

O, învățați de la Domnul, învățați de la sfinții Săi în zi de învățatură, fii și fiice ale școlii de sus pentru voi! Iubiți pacea, și de la Domnul s-o luați pe ea în voi și între voi, și veți învăța de la El smerenia Sa. Amin.

Binecuvintează, Doamne, intrarea și ieșirea sfinților Tăi, căci cu Tine venim, Tu ne ești calea și Tu ne ești mângâierea, și ești Cel veșnic, și acolo unde ești Tu, acolo suntem și noi, sfinții Tăi. Amin, amin, amin.

– Pace vouă, celor din cer veniți cu Mine și cu duhul mărturisirii! Pace vouă, și pace poporului Meu de pe pământ! E multă nevoie de pace pe pământ și în mijlocul poporului Meu de azi, și e mare taină pacea Mea cu el, căci diavolul s-a încordat cu tărie asupra lucrării venirii Mele cuvânt pe pământ și dă să-Mi culce la pământ pe cei ce stau la masa Mea.

O, poporul Meu, să fii statornic în credință, tată, că vremea e cu mare cutremur peste tine și e vreme de purtat doliu după cei ce dau să cadă din bărcuța Mea, din dragostea Mea cea pentru om, căci am venit de la Tatăl la om cu bărcuță de salvare, dar omul e ca omul și nu dă să asculte când îi cer lui aceasta, că zice că poate el sau că pot Eu pentru el dacă el nu ascultă, o, și nu-Mi cunoaște pașii când vin spre el ca să-l sprijin, așa cum în toate vremile am făcut când i-am dat omului viață și cale pentru el pe pământ, și apoi spre cer.

O, poporul Meu, dau să fac această colină de la izvorul Meu cale a Mea spre oameni, și a oamenilor spre Mine, și de aceea cer ascultare, tată, că în cer e mare ordine, și tot așa și în locurile Mele cu tine să fie, și nu tot ca pe pământ să fie cu tine. O, frumos va fi pe colina Mea cu tine, și dau să Mă apropii cu voia Mea, dar îmi trebuie iubire și ascultare ca să poată poporul Meu cu Mine și pentru Mine, însoțit de îngeri, tată, în zilele acestea de lucru al Meu pe pământ, căci Eu atrag la Mine sufletele noi, fiindcă voiesc să am mai mult decât omul, mai frumos decât omul să am Eu.

Toată împotrivirea care se scoală să-Mi stea în cale Eu o voi domoli, și prin lacrimi vom merge și nu vom sta, tată, iar voi, cei ce plângeți pentru Mine și cu Mine, ștergeți-vă lacrimile, pe care Eu vi le văd mereu, și mângâiați-vă sub greu și sub grăirile de rău de peste voi de la cei ce s-au întors și dau încă să se întoarcă cu spatele la Mine și la voi, și căroră Eu le ridic ce le-am dat dacă așa fac ei; le ridic credința și iubirea și înțelepciunea cea de sus dacă ei nu le-au vrut pe acestea pentru slujirea Mea cu ei și a lor cu Mine, prin izvorul Meu de cuvânt și nu altfel, căci cei ce se întorc cu spatele sunt răzbunători apoi din pricina împietririi care cade peste ei pentru învârtoșarea credinței lor, tată, că iată lacrimă apăsătoare pe Duhul Meu, că am rugat prin servii Mei pe un sufletel care știa și iubea lucrarea Mea cu voi și care trăgea cu voi cu inima din el, și l-am rugat cerându-i un ajutor, și n-a voit să Mă asculte, de teamă că vă ascultă pe voi și nu pe Mine, și a fost pus așa la cale de către cei ce nu Mă mai vor peste ei, și l-au îndemnat să stea cu spatele la rugămintea Mea de peste el, iar Eu M-am îndurerat adânc și am lăcrimat mult în cer și pe pământ, și am coborât în voi această durere, copii purtători de dureri pentru Dumnezeu, și iată ce spun Eu acum: așa voi lucra și Eu pentru cei ce-Mi arată spatele când Eu îi rog pe ei pentru un pahăruț de apă pe calea Mea cu voi. Precum M-au ajutat ei pe Mine când le-am cerut, tot așa îi voi ajuta și Eu pe ei, iar măsura aceasta fiecare și-o face, și nu Eu. Amin.

O, nu știe omul ce înseamnă o împotrivire mai ales când sunt Eu sub vălul cel tainic când ies în calea omului ca să-i încerc iubirea și dăruirea și inima ei! Așa îi voi da și Eu lui, celui ce se împotrivesc să-Mi dea când îi cer, și unul pentru altul vom lucra la fel. Așa cum îmi dă Mie omul, tot așa Mă voi purta și Eu cu el, căci așa Mă învață el să fac, și sunt Domnul dreptății. Amin.

O, nu vă îngrijiți voi, fiilor, nu, tată, nu. Eu pentru lucrul Meu cu voi vă sprijin tainic, tată, și-Mi fac loc lângă voi cu tot ajutorul Meu și-Mi netezesc calea de toată împotrivirea omului, că am voit și voiesc de mult să-Mi fac frumos și tot mai frumos pe locurile Mele cu voi, sfințite de

cuvântul Meu pentru slava Mea, dar necredința omului îmi stă împotriva și Mă apasă împotrivirea lui când Eu nu știu cum să mai fac să-Mi rostesc cuvântul și să-l pot împlini apoi prin toată strâmtorarea de credință și de ascultare de la om. O, Eu n-am voit nici până acum să cadă sub pedeapsă cei ce au lovit în slava Mea și nu în voi pe calea Mea cu voi prin toată vremea Mea cu voi, dar hula și necredința și îndoiala se fac tari în cei tari prin ele și apoi se fac faptă cu pedeapsă pentru cei ce lovesc așa, și uitați-vă înapoi cum și-au agonisit aceștia durere și pieire mulți dintre ei.

O, cine să mai fie ca samarineanca, tată? Cine mai crede ca ea în zilele acestea, cunoscându-Mă așa cum M-a cunoscut ea la fântâna lui Israel și ascultându-Mă așa cum i-am spus Eu și umilindu-se ea atât cât umilința s-o facă pe ea apostol mare al lui Hristos într-o clipită peste cetatea ei? Acum iată ce greu Mă ascultă omul, că zice că nu sunt Eu, și zice că samarinencei M-am arătat în trup. O, dar acum sunt în duh, și am spus atunci că Mă duc la Tatăl, iar cel ce va păcătui asupra Duhului Sfânt, Care iese în calea lui ca să-i încerce credința, acela își atrage luiși ceea ce Eu am spus pentru acest păcat. Amin.

O, poporul Meu, nu uita povața Mea de azi! Să nu-ți faci loc peste nimeni, dar să-ți faci loc în toți, că aceasta este smerenia care-l face frumos și scump pe om! Dă-Mi Mie loc, tată, fă-Mi Mie cale, nu ție, căci Eu sunt calea, numai să vrea să Mă cunoască și să Mă primească omul! Eu voi fi pentru tine mereu, poporul Meu, și-Mi voi croi cale pentru tine și cu tine, tată, că numai Eu sunt Cel ce aduc ție bine, iar tu să fii cel ce ascuți ca un copil al Meu, și vei fi împărăția Mea, iar Eu voi fi patria ta, patria celor mici, celor ce iubesc să fie copilași, patrie din cer pe pământ pentru cei ce se fac cerul Meu, odihna Mea pe pământ, împărăție de veacuri așteptată și dorită să fie, iar Eu, Domnul, și cerul Meu de sfinți și de îngeri vom împlini, și voi fi pe pământ curând, curând cu patria Mea, cu împărăția Mea și voi lumina cu ea de aproape și de departe, și ea este făptura cea nouă în om, Dumnezeu în om, în mulți și cât mai mulți, și vor fi ei patria cerului pe pământ, patria care vine, patria cea de sus. Amin, amin, amin.

4/17-05-2009